

I ARA QUÈ, URBANITA?

Perfum amb dinamita

David Castillo

Escriptor

“No s’ha de ser gandul; no es convida la inspiració, sinó que se la persegueix amb un bastó.” Aquesta cita de Jack London serveix a l’editor Douglas Brinkley per signar el pròleg del llibre de l’increïble periodista Hunter S. Thompson que acaba de publicar Anagrama. En aquestes jornades que ens acosten a Sant Jordi, a punt d’entrar en el *reset* de la Setmana Santa, dono voltes a la idea d’escriure, o no, sota els efectes de la inspiració i, sobretot, de com provocar-la. De jove net m’instal·lava en un racó de casa i escoltava tot de discos tronats i de diferents estils. Sovint feia sonar el plat i la ràdio per aconseguir efectes surrealistes, que, després, la generació *hip-hop* m’ha copiat.

Thompson va representar tant per al periodisme com Dylan per a la música pop

En altres ocasions m’escapava per les línies del metro a investigar. Aquest era un joc dels situacionistes, als quals vaig idolatrar sense acabar d’entendre’ls però aspirant l’aroma de perfum amb dinamita. Eren altres temps. El dia de la vaga vaig preferir escapar-me a Andorra, a presentar un llibre de Teresa Colom que quedar-me a la ciutat a sentir obvietats dels uns i dels altres. No sé què resulta més lamentable, estar-hi a favor o en contra. En qualsevol cas, la vaga i el govern de Rajoy –potser arriba a ser tan mentider com Zapatero– inspiren menys que un somnífer.

Thompson sí que era capaç de despertar una estàtua de cera. Hi ha qui diu que va representar tant per al periodisme d’avantguarda com Dylan per a la música pop. N’estic segur. No sé si van ser les seves cròniques les que van convertir la seva època en tan important. Hauria estat el mateix Octavià sense coincidir amb Ovidi i Horaci? O recordaríem Claudi sense la memorable novel·la de Robert Graves? No.

EL LECTOR ESCRIU

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d’identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin les quinze línies o els vuit-cents caràcters d’extensió. ELPUNTAUVI es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s’han d’adreçar a bustia-girona@elpuntavui.cat

Perdoneu, però algú ho havia de dir

■ Dijous, 29 de març, va ser dia de vaga general. No sé per què es queixen ni què volen aconseguir, però trobo lloable que la gent manifesti el seu pensament i lluiti per canviar alguna cosa que creu que pot millorar, jo també ho faria si tingués aquesta convicció.

Ara bé, en el moment en què la gent que es manifesta impedeix treballar a la gent que vol treballar hem de parar i reflexionar.

Definició de dret: “Facultat d’exigir allò que ens és degut, de fer allò que la llei no defèn, de tenir, exigir, usar, etcètera, allò que la llei o l’autoritat estableix a favor nostre o ens és permès per qui pot.”

Per tant, amb una vaga, tenim la possibilitat, si volem, d’exigir allò que creiem just. Ara bé, i si no volem reclamar allò que altra gent creu just per a ells mateixos? Si nosaltres no ho creiem just i/o no volem reclamar-ho? Per què no se’ns pot permetre exercir el nostre dret a la llibertat? Ningú no és ningú per impedir-nos el dret a la llibertat!

Gent que feu, convoqueu i participeu a les vagues, plantegeu-vos-les com una manera d’expressar-vos sense molestar la gent que vol treballar.

PAU FAJOL PRATS
Figueres (Alt Empordà)

‘Eva’, la pel·lícula

■ Tenia ganes de veure la pel·lícula *Eva* per tota la propaganda que ens van fer i per creure’s mereixedora de diversos guardons als festivals de cinema.

Quan l’he pogut veure m’ha decebut, el contingut l’he trobat pobre; és més, he trobat que dona una mala visió de la dona, més aviat misògina. A la pel·lícula, la científica, malgrat saber que

Una reforma que ens porta a la recessió

■ La reforma laboral destruirà llocs de treball i segurament serà precari el treball que sobrevisqui. A més, accentuarà la recessió econòmica. Això últim no sols serà una conseqüència indirecta de la reforma laboral, que en empobrir els treballadors –tant si són en actiu com si són a l’atur– provocarà una reducció de la demanda i, per tant, de la activitat econòmica, sinó també una conseqüència directa de les mesures contingudes en la reforma laboral tan absurdes com que si una empresa té tres trimestres seguits de reducció de beneficis o vendes, tindrà les portes obertes per a l’acomiadament, la reducció de salaris i l’increment de la jornada laboral. Quina empresa podrà resistir-se a aquest al·licient per reduir la seva activitat?

Així la reforma laboral produeix directament recessió econòmica. Cal preguntar-nos si és tracta d’una reforma absurda, o és que el seu veritable objectiu és diferent de la creació de llocs treball i la recuperació econòmica, i és inconfessable?

JORDI VIDAL BERNADES. Palafrugell (Baix Empordà)

la dona és capaç de fer un robot amb sentiments, demana al protagonista, home, que faci un robot nen perquè els sentiments de les nenes són dolents. Malgrat voler ser un film futurista, quan mostren una aula científica, fan una classe magistral, no és ni cooperativa ni participativa, amb una pissarra amb guix, i no tenen ni una trista pissarra digital, els efectes especials tridimensionals recorden l’estètica del Cirque du Soleil de fa quinze anys. La trama és el clàssic triangle amorós.

Resumint: una pel·lícula que no aporta res de nou, més aviat presenta una forma retrògrada en les actituds humanes i en les maneres de fer; també dona un tracte a la llengua totalment invers al que es dona a la realitat, fa del català la llengua normalitzada i del castellà la llengua familiar.

Penso que una escola de cinema d’elit hauria d’estar a l’altura sociològica i inver-

tir els diners públics en maneres de pensar més avançades i no només en efectes especials.

Vaig trobar els meus diners mal invertits, no em representen.

GEMMA DE LUNA
Torroella de Montgrí (Baix Empordà)

Erik, el belga

■ Estic profundament indignada amb les entrevistes i contraportades que alguns diaris han dedicat aquests darrers dies a l’Erik el Belga. Una persona que es vanagloria dels seus robatoris i que a sobre posa en dubte la reputació d’alguns sacerdots, que segons diu, han intervingut en les seves transaccions.

De la mateixa manera que ell, sense cap mena de penediment, parla de les seves malifetes, també caldria posar en dubte tot allò que diu. L’única cosa realment certa és que s’ha posat el *mundo*

por montera.

Aconseguix que li facin entrevistes en diaris i revistes seriosos, i fins i tot gosa publicar un llibre, mentre viu com un rei a Màlaga a costa del nostre patrimoni artístic. Per què no proposem que se li doni algun premi?

ISABEL ÁLVAREZ OCTAVIO DE TOLEDO
Banyoles (Pla de l’Estany)

Habitació 518

■ El 15 de febrer passat, vaig ingressar a la clínica Girona perquè m’havien d’operar. En principi, tot normal, però a causa d’alguna complicació hi vaig passar més dies del previst. Ara tot ja està curat. He volgut escriure aquest agraïment pel servei rebut, tant per l’atenció i les cures rebudes del Dr. Querol i el Dr. Vila, com per tot l’equip mèdic i sanitari, sobretot el personal de la cinquena planta. Els vull donar les gràcies per la seva atenció, el bon tracte, la seva amabilitat, i dir que, tot i que no recordo tots els seus noms, els tindrè sempre presents.

Crec que hauríem de cuidar i tenir en compte sempre els valors més importants que tenim i que de vegades, per l’estrès i les obligacions, deixem de banda sense adonar-nos-en: la família i els amics. Són ells els que realment et donen suport en els mals moments i en gaudeixes encara més... en els bons. Que en moments com aquest tens temps per parar una mica, pensar i valorar el que realment tens. Vull acabar dient als meus pares, germana, nebot, cunyat, tiet, a l’Anna, en Manel, en Ferran i família, la Sònia, en Pol, la Mònica..., a tots els amics, coneguts, companys... i a tots els que us heu preocupat per mi: moltíssimes gràcies per haver-me cuidat i estar al meu costat en aquest moment.

KRISS VILÀ VILAR
Girona

EN SÍSIF

Jordi Soler

